

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

AVRUPA İNSAN HAKLARI MAHKEMESİ

İKİNCİ BÖLÜM

KABUL EDİLEBİLİRLİK HAKKINDA KARAR

Başvuru No. 22261/10

Kadriye CEYLAN / Türkiye

Başkan

András Sajó,

Yargıçlar

Işıl Karakaş,

Nebojša Vučinić,

Helen Keller,

Egidijus Kūris,

Robert Spano,

Jon Fridrik Kjølbro

ve *Bölüm Yazı İşleri Müdürü* Stanley Naismith'in katılımıyla oluşturulan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (İkinci Bölüm), 6 Ocak 2015 tarihinde gerçekleştirdiği müzakere sonucunda, 6 Nisan 2010 tarihinde ibraz edilen başvuru dilekçesini ve davalı Hükümet'in sunduğu görüşler ile başvuran tarafından cevaben sunulan görüşleri göz önünde bulundurarak aşağıdaki kararı vermiştir:

OLAYLAR

1. Başvuran Kadriye Ceylan, 1961 doğumlu Türk vatandaşı olup, Bartın'da ikamet etmektedir. Mahkeme önünde, İstanbul'da görev yapan Avukat E. Keskin tarafından temsil edilmektedir.

2. Türk Hükümeti ("Hükümet") ise kendi görevlisi tarafından temsil edilmektedir.

Davanın Koşulları

3. Başvuran, oğlu Tolga Baykal Ceylan'ın (Bundan böyle metinde "T.B.C." olarak anılacaktır.) kaybolmasından şikâyet etmektedir.

Başvurunun kendine özgü koşulları, taraflarca ifade edildiği şekilde, aşağıdaki gibi özetlenebilir:

1. T.B.C. 'nin kaybolması

4. Başvuran, oğlunun kaybolması öncesindeki koşullarla ilgili olarak aşağıdaki açıklamalarda bulunmaktadır:

- T.B.C. 2004 yılı yazında, yirmi dört yaşındayken, İğneada'ya (Kırklareli) tatile gitmiştir;
- 9 Ağustos 2004 tarihinde, kendisini arayarak ertesi gün eve geleceğini söylemiştir;

– 10 Ağustos 2004 tarihinde, O.U. isimli şahsın telefon numarasını vermek amacıyla panik halde yine kendisini aramış; ancak üçüncü bir şahsın baskısıyla telefonu kapatmıştır.

Başvuran bu tarihten beri oğlundan haber alamadığını belirtmiştir.

Başvuran, yetkililerle yaptığı ilk görüşmeleri şu şekilde anlatmaktadır:

– Olaylardan kısa bir süre sonra gittiği İğneada Jandarma Komutanlığı’nda, jandarmaların oğlunu tanıdıklarını, onun “macera peşinde” olduğunu düşündüklerini; kendisine artık onu aramayacaklarını söylediklerini;

– İğneada Jandarma Komutanlığı’nın 16 Ağustos 2004 tarihinde, kendisine konuyla ilgili bilgi veremeyeceklerini; ancak oğluna ait kıyafetleri geri vereceklerini ifade ettiklerini belirtmektedir.

2. T.B.C. ’nin tıbbi geçmişi

5. Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi (İstanbul) tarafından 22 Aralık 1998 tarihinde düzenlenen raporda,

– T.B.C.’nin 17 ve 19 Aralık 1998 tarihleri arasında hastanede gözlem altında tutulduğu; mani dönemlerini izleyen majör depresif bozukluk dönemleriyle birlikte iki uçlu mizaç bozukluğu olduğu; annesinin isteği üzerine hastaneden ayrıldığı bilgileri verilmiştir.

Öte yandan, taraflarca verilen bilgilerden T.B.C.’nin şeker hastası olduğu sonucuna varılmaktadır.

3. T.C.B. ’nin kaybolması akabinde açılan ceza soruşturması

6. Jandarma Komutanlığı tarafından düzenlenen 16 Ağustos 2004 tarihli olay yeri tespit tutanağında,

– V.Y. isimli şahsa ait Beğendik Limanı’nda bağlı bulunan balık teknesi kaybolduğu; palamarların kesildiği ve kenarda siyah bir plastik poşet durduğu; poşet içerisinde, siyah bir tişört ile slip don ve askılı atlet olan bir başka plastik poşet olduğu bildirilmiştir.

7. İğneada sakinlerinden S.Ş.'nin 16 Ağustos 2004 tarihinde Jandarma Komutanlığı tarafından ifadesi alınmıştır. S.Ş. ifadesinde,

– T.B.C.'yi, farklı yerlere asılan fotoğrafından tanıdığını; T.B.C.'nin kalacak bir pansiyon aradığını; fiyatlar yüksek olduğundan çadırında kalmasını teklif ettiğini; T.B.C.'nin internet bağlantısı olup olmadığını sorduğunu; bunun üzerine ona, O.U.'yu görmesini söylediğini; T.B.C.'nin kaybolması konusuyla ilgili olarak hiçbir şey bilmediğini beyan etmiştir.

8. Beğendik köyü sakinlerinden G.Y.'nin de 16 Ağustos 2004 tarihinde, Jandarma Komutanlığı tarafından ifadesi alınmıştır. G.Y.,

– T.B.C.'yi, bir hafta kadar önce, öğleden sonra hayvanlarla ilgilendiği sırada, Beğendik köyü yakınlarında gördüğünü; T.B.C.'nin, kendisine Beğendik köyünün hangi ülkede bulunduğunu sorduğunu; o da bunun bir Türk köyü olduğunu ve diğer taraftaki köyün ise, Bulgaristan'daki, Rezova köyü olduğunu söylediğini; T.B.C.'nin aynı zamanda, kürek çekmeyi bildiğini de söylediğini ifade etmiştir.

9. İğneada sakinlerinden O.U.'nun 17 Ağustos 2004 tarihinde Jandarma Komutanlığı tarafından ifadesi alınmıştır. O.U. ifadesinde,

– T.B.C.'nin internet bağlantısı kurmak için kendisini görmeye geldiğini; ancak bilgisayarının bozuk olduğunu; T.B.C.'nin daha sonra tekrar gelerek internet bağlantısı bulabileceği başka bir yer olup olmadığını sorduğunu; bunun üzerine T.B.C.'ye, Limanköy'e gidebileceğini söylediğini; T.B.C.'nin aynı zamanda, üşüdüğünü söyleyerek kendisinden kıyafetler istediğini; hakkında başka hiçbir şey bilmediğini beyan etmiştir.

10. Başvuran ve iki jandarma tarafından imzalanan 17 Ağustos 2004 tarihli tutanakta, başvuranın, oğluna ait kişisel eşyaları aldığı belirtilmiştir.

11. Başvuranın 17 Ağustos 2004 tarihinde Jandarma Komutanlığı tarafından ifadesi alınmıştır. İfadesinde,

– Teknenin yakınlarında bulunan kıyafetlerin oğluna ait olduğunu; Ne kendisinin ne de ailesinden başka birinin, oğlu kaybolduğundan beri ondan haber almağını beyan etmiştir.

12. Başvuran 18 Ağustos 2004 tarihinde Dışişleri Bakanlığı'na bir dilekçe göndererek, Bulgar yetkilileri nezdinde oğlunun bulunması için gerekenin yapılmasını talep etmiştir.

Dışişleri Bakanlığı, başvuranın söz konusu dilekçesine cevap olarak,

– yapılan araştırmaların, T.B.C.’nin, Bulgaristan’a ne olursa olsun yasal olarak giriş yaptığını söylemeye imkân vermediği;

– Türkiye sınırına yakın şehirlerde T.B.C. adında kimsenin bulunmadığı bilgilerini vermiştir.

13. Başvuran 20 Ağustos 2004 tarihinde, Başbakan’a, Dışişleri Bakanlığına, İçişleri Bakanlığına, Savunma Bakanlığına, Adalet Bakanlığına, Genelkurmay Başkanlığının yanı sıra Valiye, Cumhuriyet savcısına ve Kırklareli Garnizon Komutanlığına bir dilekçe göndermiştir. Öte yandan, oğlunun şeker hastası olduğunu belirterek, kaybolma olayını dilekçesinde,

– Yirmi dört yaşında ve üniversite öğrencisi olan oğlu T.B.C.’nin, İğneada’da (Kırklareli) tatildayken kaybolduğu; oğlunun 9 Ağustos 2004 tarihinde, kendisini arayarak 10 Ağustos 2004 tarihinde eve geleceğini söylediği; ancak 10 Ağustos 2004 tarihinde, telefonla tekrar arayarak, panik bir halde, bir cep telefonu numarasını vereceğini ve bunu not etmesini istediği; daha sonra üçüncü bir şahsın baskısıyla telefonu hemen kapattığı; o günden beri oğlundan haber alamadığı; söz konusu cep telefonu numarasının, İğneada sakinlerinden O.U. isimli bir şahsa ait olduğu; bunun üzerine, kendisinin olay yerine gittiği; Jandarma Komutanlığının, kendisine, oğlunu tanıdıklarını ancak artık İğneada’da olmadığını ve artık onu aramamasını söyledikleri; 16 Ağustos 2008 tarihinde, ısrarı üzerine, Jandarma Komutanlığının, oğlunun akıbeti hakkında herhangi bir malumat vermeden, kıyafetlerini kendisine teslim ettikleri; oğlu Bulgaristan’a gitmiş olsaydı, kendilerinin haberlerinin olacağını söyledikleri; Jandarma Komutanlığı’nın, kendisinden İğneada’dan ayrılmasını isteyeceği; yaptığı talep üzerine, Dışişleri Bakanlığı tarafından, oğlunun Bulgaristan’da olmadığı hususunda bilgilendirildiği şeklinde ifade etmiştir.

14. İki jandarma ve başvuran tarafından imzalanan 9 Eylül 2004 tarihli bilgi edinme tutanağında,

– 8 Ağustos 2004 tarihinde saat 15 sıralarında, devriye ekibi tarafından İğneada’da T.B.C. isimli bir şahsa kimlik sorgusu yapıldığı; bu sorgulama sonucunda söz konusu şahsın iki gün önce geldiği ve S.Ş. ile aynı çadırda kaldığı; 8 Ağustos 2004 tarihinde, Beğendik köyü muhtarı N.T.’nin saat 22.40 sularında jandarmayı arayarak T.B.C.’nin, belediye görevlileri T.T., S.K., M.A. ve E.T. ile birlikte bira içtiğini bildirdiği; ihtiyar heyeti üyesi olan R.G.’nin, 9 Ağustos 2004 tarihinde saat 10.00 sıralarında, T.B.C.’yi, Orman İşletme Müdürlüğü yakınlarında gördüğü; G.Y.’nin ise T.B.C.’yi 10 Ağustos 2004 tarihinde, saat 18.30 sıralarında Beğendik köyü liman inşaatı yakınlarında gördüğü ve onunla konuştuğu; T.B.C.’nin karşı sahildeki köyün, yani Bulgaristan’daki Rezova köyünün adını sorduğu; İğneada’ya vardığında, O.U.’nun kahvehanesine gittiği ve orada 9 Ağustos 2004 tarihine sabah saatlerine kadar kaldığı; 10 Ağustos 2004 tarihinde de erken saatlerde annesine bir not bırakmak için tekrar oraya gittiği belirtilmiştir:

15. 9 Eylül 2004 tarihli aynı bilgi edinme tutanağında,

– Başvuranın 16 Ağustos 2004 tarihinde, İğneada Jandarma Komutanlığı'na başvurduğu; oğlunun fotoğraflarıyla birlikte bir arama ilanı yapıştırıldığı ve İğneada civarında dağıtıldığı; arazi ve kıyı araştırmaları yapıldığı; S.Ş.'nin, T.B.C.'nin bir iki gece, Mert Gölü'ndeki çadırında kaldığını ifade ettiği; S.Ş.'nin çadırında bir çanta bulunduğu; 6 Eylül 2004 tarihinde, Kıyıköy Jandarma Karakolunda görevli bir jandarmanın, yaklaşık 1,75 metre boylarında, üzerinde altın künyesi ve haç işaretli bir kolye olan bir erkek cesedi bulunduğu; başvuranın bu cesedin bulunduğu hususuyla ilgili olarak bilgilendirildiği ve İstanbul Adli Tıp Enstitüsü'yle temasa geçmesinin istendiği; Demirköy Cumhuriyet savcısının da durumdan haberdar edildiği bilgilerine yer verilmiştir.

16. Başvuran 22 Ağustos 2004 tarihinde, Demirköy Cumhuriyet savcısından, oğlunun bulunması için gerekli aramaların yapılmasını talep etmiştir.

17. Başvuranın 24 Ağustos 2004 tarihinde, kaybolma konusuyla ilgili olarak savcı tarafından ifadesi alınmıştır. Başvuran, 9 Eylül 2004 tarihli bilgi edinme tutanağının içeriğine atıfta bulunarak, oğlunun bulunması için ısrar etmiştir.

18. Başvuran, 24 Ağustos 2004 tarihinde, Cumhuriyet savcısına, laboratuvar incelemeleri yapılması amacıyla içerisinde gri renkte bir tişört, bir slip ile bir askılı atletin bulunduğu 40 x 60 cm. ebatlarında iki paket teslim etmiştir.

19. Jandarma Komutanlığı tarafından 24 Ağustos 2004 tarihinde düzenlenen tutanakta, Gümrükler Genel Müdürlüğü'nden edinilen bilgilere dayanılarak, T.B.C.'nin yurt dışına çıkmadığı belirtilmiştir.

20. Demirköy Cumhuriyet savcısı 1 Eylül 2004 tarihinde, Demirköy İlçe Jandarma Komutanlığı'ndan,

- T.B.C.'nin deniz ya da ormanlık bölgelerde ölmüş olabileceğine dair izlerin değerlendirilmesini;
- Bulgaristan'a gidip gitmediğinin teyit edilmesini;
- aramaların sürdürülmesini ve düzenli aralıklarla bilgi verilmesini talep etmiştir.

21. Üç jandarma tarafından düzenlenen 7 Eylül 2004 tarihli tutanakta bilhassa,

- başvuranın, Vize Jandarma Komutanlığı tarafından Kıyıköy yakınlarında bulunan cesedin T.B.C.'ye ait olmadığını teşhis ettiği ve
- araştırmalara devam edilmesi gerektiği hususlarına değinilmiştir.

Tutanağın kalan kısmı okunaksızdır. Başvurana göre, tutanakta, T.B.C.'nin jandarma tarafından dinlendiği belirtilmiştir.

22. Kırklareli Kara Kuvvetleri Komutanlığı 15 Eylül 2004 tarihinde İğneada sınır bölgesinde Bulgaristan makamlarına, T.C.B.'nin tekneyle Türkiye'den çıkış yapıp yapmadığını sormuştur.

23. İğneada Jandarma Komutanlığı tarafından 20 Eylül 2004 tarihinde düzenlenen tutanakta, özet olarak,

- Şeker hastası olan T.B.C.'nin kaybolmasının akabinde, Beğendik Piyade Takımının, sınır bölgesini ve kıyı şeritlerinde arama yapıldığı; kayıp şahsın fotoğraflarının civar şehir ve köylerde dağıtıldığı, avcı derneklerine, şahsa ait başka fotoğrafların Karadeniz ve Marmara Denizi'nden gelen balıkçı gemilerinin reislerine ve sahil güvenlik güçlerine verildiği; denizde yapılan aramalar boyunca, herhangi bir ize rastlanmadığı; 6 Eylül 2004 tarihinde, üzerinde haç şeklinde bir kolye bulunan bir erkek cesedi bulunduğu; başvuranın durumdan haberdar edildiği; ancak bu cesedin oğluna ait olmadığını bildirdiği; cesette yapılan DNA testleri neticesinde cesedin başvuranın oğluna ait olmadığını tespit edildiği; T.B.C.'yi bulmak için aramalara devam edildiği bildirilmiştir.

24. Jandarmalar A.A. ve M.B.'nin ifade tutanaklarında,

- Sınır karakol komutanı ile Bulgaristan sınır karakol komutanı arasında telefon görüşmesi yapıldığı; Bulgar yetkili makamları tarafından, T.B.C. isimli bir şahsın Bulgaristan'da yaşadığının bildirildiği; ilgili şahsın Dereköy sınır kapısından Bulgaristan'a giriş yaptığı ve şeker hastası olduğu belirtilmiştir.

25. 14 Ekim 2004 tarihli Adli Tıp Enstitüsü raporunda, bulunan cesetten parça alındığı ve analiz için gönderildiği; yapılan analiz neticesinde, söz konusu cesedin, başvuranın oğluna ait olmadığını teşhis edildiği belirtilmiştir.

26. 19 Kasım 2004 tarihinde, kalabalık arasında, üzerinde “Anne, Seni Çok Seviyorum. Tolga” yazılı bir pankart görüldüğüyle ilgili olarak bilgilendirilmesi üzerine, Demirköy Cumhuriyet savcısı, “Kanal D” isimli

televizyon kanalından, ilk önce “CNN Türk” kanalında yayınlanan ve 3 Kasım 2004 tarihinde Kanal D’de yeniden gösterilen “Amerika Oylama 2004” isimli yayın kaydının bir örneğini talep etmiştir.

27. Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı tarafından düzenlenen 30 Kasım 2004 tarihli bilirkişi raporunda,

- kıyafetler üzerinde yapılan incelemelerde vücut sıvısı ya da kan izine rastlanılmadığı;
- teknik imkânsızlıklar nedeniyle, deniz suyunun tahlil edilmesinin mümkün olmadığı belirtilmiştir.

28. Demirköy Cumhuriyet savcısı 17 Ocak 2005 tarihinde, Kriminal Daire Başkanlığı’ndan, “Anne, Seni Çok Seviyorum. Tolga” yazılı pankartı taşıyan şahsın T.B.C. olup olmadığının tespit edilmesini talep etmiştir.

29. Kriminal Daire Başkanlığınca düzenlenen 20 Nisan 2005 tarihli bilirkişi raporunda, görüntülerin, “Anne, Seni Çok Seviyorum. Tolga” yazılı pankartı taşıyan şahsın T.B.C. olup olmadığının tespit edilmesine imkân vermediği belirtilmiştir.

30. Kırklareli İl Emniyet Müdürü 30 Kasım 2005 tarihinde, yapılan araştırmaların T.B.C.’nin ülkeden çıkış yaptığı sonucuna varılmasına imkân vermediği hususuyla ilgili olarak Demirköy Cumhuriyet savcısına bilgi vermiştir.

31. Jandarma Komutanlığı tarafından düzenlenen 20 Şubat 2006 tarihli tutanakta,

- yapılan araştırmalara göre, T.B.C.’nin ülkeden yasadışı bir şekilde çıkış yaptığı;
- 3 Kasım 2004 tarihinde, Amerika Birleşik Devletleri’nde yayınlanan bir televizyon programında görüldüğü ve,
- halen kayıp şahıs olarak arandığı belirtilmiştir.

32. Başvuranın 23 Şubat 2006 tarihinde, Demirköy Cumhuriyet savcısının istinabe yazısı üzerine İstanbul Cumhuriyet savcısı tarafından ifadesi alınmıştır. Başvuran ifadesinde,

– Oğlunun iki günlüğüne İğneada'ya gittiğini; ikinci gün, telefonla başvuranı arayarak, birinin onu evine davet ettiğini ve bir gün daha kalacağını söylediğini; 10 Ağustos 2004 tarihinde, iş yerini arayarak, herhangi bir açıklama yapmadan, bir telefon numarasının not etmesini istediğini; ertesi gün de, başvuran yine iş yerinden arandığını; bağırma sesleri dinletildiğini; daha sonra telefon kapatıldığını; bu tarihten beri de oğlundan haber alamadığını; telefonla yapılan bu aramanın kaynağının tespit edilmesini talep ettiğini beyan etmiştir.

33. T.B.C.'nin büyükbabası K.C.'nin 22 Mart 2006 tarihinde ifadesi alınmıştır. K.C.'nin ifadesinde,

– T.B.C.'nin kendisine Ukrayna'ya gitmek istediğini söylediğini ve kendisini telefonla arayarak, sınırın yakınında, Demirköy'de olduğunu söylediğini beyan etmiştir.

34. Midyat Cumhuriyet savcısı, Demirköy Cumhuriyet savcısının istinabe yazısı üzerine, 3 Nisan 2006 tarihinde, olayların meydana geldiği dönemde jandarma olan Ş.Y.'nin ifadesini almıştır. Ş.Y. ifadesinde,

– Rezova sınır kapısı Bulgar yetkilileri tarafından verilen bilgilere göre, T.B.C.'nin Bulgaristan'a giriş yaptığını beyan etmiştir.

35. Ankara Kriminal Polis Laboratuvarı 13 Nisan 2006 tarihli bilirkişi raporunda, Demirköy Cumhuriyet savcısına, inceleme için iletilen fotoğraflardaki şahsın T.B.C. olup olmadığını teşhis etmenin mümkün olmadığını bildirmiştir.

36. Demirköy savcılığı 10 Ekim 2006 tarihinde kovuşturmaya yer olmadığına dair karar vermiştir. Savcı kararını şu şekilde gerekçelendirmiştir:

– Şimdiye kadar ve yapılan tüm aramalara rağmen, ne T.B.C.'yi bulmak, ne de olabileceği yeri ya da adresini tespit etmek mümkün olmadı. Başvuran, oğlunun öldürülmüş olabileceğini ya da fiziki bütünlüğüne zarar verilmiş olduğunu iddia etse bile, oğlunun eşkâline uyan herhangi bir ceset bulunamamış olup, yapılan aramalar neticesinde T.B.C.'nin öldürülmüş olduğu sonucuna varmaya imkân veren herhangi bir delil ya da iz bulunamamıştır. T.B.C.'den haber alınmasının kesildiği tarihte, T.B.C. reşit bir insandı; dolayısıyla yaşayacağı yeri özgürce seçebilir ve herhangi birinin iznini almadan seyahat edebilirdi. T.B.C.'nin suç işlediği yönünde bir delil, hatta iddia ya da herhangi bir ihbar dahi bulunmamaktaydı. Demirköy İlçe Jandarma Komutanlığı tarafından 9 Ekim 2006 tarihinden beri arama kararı çıkarmıştı. Yeni delil unsurlarının bulunması durumunda, ileride tekrar yeni bir soruşturma açılabilirdi.

Kararın bir örneği, T.B.C.'nin kayıp şahıs olarak aranmaya devam edilmesi için yetkili birime gönderilmiştir. Yeni delil unsurlarının bulunması durumunda, Demirköy İlçe Jandarma Komutanlığı gelişmelerden haberdar edilmelidir.

Tebliğ zarfı örneğinde, söz konusu kararın başvuranın eski adresine tebliğ edildiği görülmektedir.

37. Demirköy İlçe Jandarma Komutanlığı 19 Ocak 2007 tarihli tutanakta,

– 10 Ağustos 2004 tarihinden beri, T.B.C.'den haber alınamadığı; T.B.C.'nin, şüphesiz, yasadışı yollarla yurtdışına çıkış yaptığı belirtilmiştir.

38. İstanbul Teknik Üniversitesi 18 Mayıs 2007 tarihinde, Jandarma Komutanlığı'na,

– T.B.C.'nin 28 Haziran 2004 tarihinden beri üniversitenin mail adresini kullanmadığı bilgisini vermiştir.

39. Demirköy İlçe Jandarma Komutanlığı 4 Eylül 2007 tarihinde, Bulgar makamlarından, Bulgaristan'da bulunan kayıp üç şahsa ait teşhis edilmeyen cesetlerinin, kayıp kişilere bilhassa T.B.C.'ye ait olup olmadığının araştırılmasını talep etmiştir.

40. Radikal gazetesinde yayımlanan “Tolga beş (5) yıldır kayıp” başlıklı yazının ardından, Jandarma Genel Komutanlığı 30 Haziran 2009 tarihli bir notta, diğer hususların yanı sıra,

– T.B.C.'nin halen kayıp olarak arandığını; Demirköy Cumhuriyet savcısının yürüttüğü soruşturma sonunda kovuşturmaya yer olmadığına dair karar verdiğini; Demirköy-İğneada Jandarma Komutanlığı nezdinde yürütülen aramalar neticesinde T.B.C.'nin gözaltına alınmadığı sonucuna varıldığını;

– Buna karşılık, KPS adlı konsolosluk veritabanı sorgusunda, T.B.C.'nin yerleşim yerinin Bulgaristan olarak görüldüğünü belirtmiştir.

Sonuç olarak, Jandarma Komutanlığı, Dışişleri Bakanlığından, Sofya Başkonsolosluğu'ndan, 19 Eylül 2007 tarihinde bildirilen bu adresin doğruluğunun araştırılmasını talep etmiştir.

41. Dışışleri Bakanlığı Konsolosluk İşleri Genel Müdürlüğü, Kırklareli İl Jandarma Komutanlığının 8 Temmuz 2009 tarihli talebine cevaben, Bulgaristan İçişleri Bakanlığı tarafından,

– T.B.C.’nin, Bulgaristan topraklarından geçmediğinin; Bulgaristan’da ikamet etmediğinin; Bulgaristan’da adına herhangi bir adres kaydının bulunmadığının bildirildiğini belirtmiştir.

42. Başvuran 15 Temmuz 2009 tarihinde, nüfus kütüğünde bu yönde bir düşün bulunması nedeniyle İçişleri Bakanlığı’ndan, oğlunun Sofya’da (Bulgaristan) yaşayıp yaşamadığının teyit edilmesini talep etmiştir.

43. Dışışleri Bakanlığı 17 Şubat 2010 tarihinde, oğlunun Bulgaristan’da ikamet etmediği, eskiden de ikamet etmediği, topraklarından dahi geçmediği ve orada adres kaydının olmadığı hususuyla ilgili olarak başvurunu bilgilendirmiştir.

4. T.B.C. ’nin kaybolmasıyla ilgili olarak yeni bir soruşturma açılması

44. Demirköy Cumhuriyet savcısı 15 Şubat 2011 tarihinde, T.B.C.’nin kaybolmasıyla ilgili olarak yeni bir ceza soruşturması açmıştır. Jandarma Komutanlığından,

– kovuşturmaya yer olmadığına dair verilen karar tarihi olan 10 Ekim 2006 tarihinden itibaren yaşanan gelişmelerle ilgili olarak bilgi verilmesini;

– T.B.C.’nin kaybolmasıyla ilgili olarak yapılan araştırmalar konusunda aylık olarak bilgi verilmesini talep etmiştir.

a) Demirköy İlçe Jandarma Komutanlığında görev yapan jandarmaların ifadelerinin alınması

45. Demirköy Cumhuriyet savcısının istinabe talebi üzerine polis tarafından düzenlenen 15 Şubat 2011 tarihli tutanakta, olayların meydana geldiği dönemde jandarma olan A.Y.’nin bildirilen adreste yaşamaması ve erkek kardeşinin ondan haber alamaması nedeniyle ifadesinin alınamadığı belirtilmektedir.

46. Olayların meydana geldiği dönemde İğneada'da jandarma olan K.G. 8 Mart 2011 tarihinde Demirköy Cumhuriyet savcısının istinabe yazısı üzerine, Sinop Cumhuriyet savcısı tarafından dinlenmiştir. K.G. ifadesinde,

– T.B.C.'nin kaybolduğunu hatırlamadığını beyan etmiştir.

47. Olayların meydana geldiği dönemde jandarma olan A.G., 14 Mart 2011 tarihinde istinabe yoluyla dinlenmiştir. A.G.,

– Bulgar yetkili makamlarıyla 29 Eylül 2004 tarihli tutanakta ayrıntılarıyla anlatılan telefon görüşmesini doğruladığını ifade etmiştir.

48. Olayların meydana geldiği dönemde askere alınan Y.A., 15 Mart 2011 tarihinde Demirköprü Cumhuriyet savcısı tarafından dinlenmiştir. Y.A.

– T.B.C.'nin kaybolduğunu hatırlamadığını beyan etmiştir.

49. Demirköy Cumhuriyet savcısı 21 Şubat 2011 tarihinde, olayların meydana geldiği dönemde görevde olan jandarma A.A'yı dinlemiştir. A.A. ifadesinde,

– T.B.C.'nin kaybolduğunu başvuranın ihbarından öğrendiğini; jandarma aracıyla Beğendik köyüne giderek T.B.C.'nin kimliğini kontrol ettiğini; T.B.C.'nin aranan bir şahıs olmadığı anlaşıldığından, hakkında herhangi bir özel tedbir alınmadığını; T.B.C.'nin kendisine gezindiğini söylediğini; bunun üzerine T.B.C.'ye gezinmemesini; çünkü artık gece olduğunu söylediğini; daha sonra, T.B.C.'nin araca bindiğini, İğneada'da, otobüs garının yakınındaki S.Ş.'nin kahvehanesinde indiğini; başvuran tarafından kaybolduğu bildirildikten sonra, Komutanın emri üzerine ve Cumhuriyet savcısının talebi üzerine, civar köylerin muhtarlarına, av derneklerine, orman müdürlüğüne, farklı kahvehanelere başvurarak T.B.C.'yi aradığını ve otobüs garı yakınlarında da aramalar yaptığını; S.Ş.'nin, jandarmaya, T.B.C.'nin, çadırında kaldığını söylediğini; daha sonrasında V.Y.'nin teknesinin kaybolduğunu ve normalde teknesinin olması gerektiği yerde kıyafetler bulduğunu bildirmek için jandarmaya başvurduğunu; daha sonra, başvuranın bulunan bu izlerle ilgili olarak haberdar edildiğini beyan etmiştir.

50. Demirköy Cumhuriyet savcının istinabe yazısı üzerine, 23 Şubat 2011 tarihinde Fethiye Cumhuriyet savcısı, M.B.'yi dinlemiştir. M.B.,

– Olayların meydana geldiği tarihte, İğneada'da jandarma olduğunu; T.B.C.'yi tanımadığını ve kaybolmasıyla ilgili olarak da hiçbir şey bilmediğini; T.B.C.'nin jandarma komutanlığı binasına hiç gelmediğini; A.A'nın, T.B.C.'nin kimliğini kontrol ettiğini, aranan bir şahıs olmaması nedeniyle, hakkında herhangi bir özel

tedbir alınmadığını; T.B.C.'nin, Mert Gölü yakınlarında kamp yaptığıyla ilgili olarak herhangi bir şey hatırlamadığını beyan etmiştir.

51. Belirtilmeyen bir tarihte, Demirköy Cumhuriyet savcısının istinabe yazısı üzerine, Ankara Cumhuriyet savcısı, olayların meydana geldiği dönemde İğneada'da jandarma olan E.R.D.'yi dinlemiştir. E.R.D.,

– Ne T.B.C.'yi ne de başvurayı tanımadığını; T.B.C.'nin kayıp olarak arandığını ve konuyla ilgili olarak Jandarma Komutanlığı tarafından soruşturma yürütüldüğünü hatırladığını beyan etmiştir.

52. Demirköy Cumhuriyet savcısı 24 Şubat 2011 tarihinde, olayların meydana geldiği tarihte jandarma olan E.Ç.'nin ifadesini almıştır. E.Ç.,

– T.B.C.'nin kaybolduğunu başvurandan öğrendiğini; ancak izine rastlamadığını beyan etmiştir.

53. 22 Mart 2011 tarihinde düzenlenen tutanakta, T.B.C.'nin kaybolduğu dönemde jandarma olarak askere alınan E.G.'nin, Almanya'ya yerleştiği kaydedilmiştir.

54. Cumhuriyet savcısı 29 Mart 2011 tarihinde, Demirköy Cumhuriyet savcısının istinabe yazısı üzerine olayların meydana geldiği dönemde jandarma olan M.U.'yu dinlemiştir. M.U.,

–T.B.C.'nin kaybolduğunu hatırlamadığını ifade etmiştir.

55. Olayların meydana geldiği dönemde E.G. ile birlikte jandarma olan E.T.'nin 4 Mayıs 2011 tarihinde ifadesi alınmıştır. E.T., ifadesinde,

– T.B.C.'nin kaybolduğu hususuyla ilgili olarak haberdar edildiğini; Bulgar yetkili makamlarıyla yaptığı ve 29 Eylül 2004 tarihli tutanakta ayrıntılarıyla anlatılan telefon görüşmesini doğruladığını; konuşmanın içeriğini hatırlamadığını beyan etmiştir.

b) T.B.C.'nin bir süre kaldığı bölgedeki sakinlerin ifadelerinin alınması

56. Kaybolan teknenin sahibi olan V.Y.'nin 20 Ocak 2010 tarihinde, İğneada İl Jandarma Komutanlığı tarafından ifadesi alınmıştır. İfadesinde,

– Teknesini kaybolduğundan beri bulamadığını ve T.B.C.'yi tanımadığını bildirmiştir.

57. Demirköy Cumhuriyet savcısı 3 Mart 2011 tarihinde, Limanköy muhtarının eşi G.D.'nin ifadesini almıştır. G.D. ,

– Başvuranın, oğluyla ilgili haber almak için kendisini telefonla aradığını; eşini bu durumdan haberdar ettiğini ifade etmiştir.

58. Demirköy Cumhuriyet savcısı 3 Mart 2011 tarihinde, Limanköy sakinlerinden Ö.G.'nin de ifadesini almıştır. Ö.G.,

– T.B.C.'nin annesinin, oğluyla ilgili haber almak için Limanköy muhtarının eşini telefonla aradığını duyduğunu ifade etmiştir.

59. Demirköy Cumhuriyet savcısı 24 Mart 2011 tarihinde, Beğendik köyü muhtarı N.T.'nin ifadesini almıştır. N.T. ifadesinde,

– T.T., M.A. ve M.K.'den T.B.C.'yi, araçlarıyla İğneada'ya götürmelerini istediğini beyan etmiştir.

60. Demirköy Cumhuriyet savcısı 1 ve 5 Nisan 2011 tarihlerinde, 1994 ila 2001 yılları arasında Limanköy muhtarı olan Ö.G.'nin babası M.G.'nin ifadesini almıştır. M.G. ifadesinde,

– T.B.C.'yi, olayların meydana geldiği dönemde, M.Ş. ile birlikte, üç defa M.Ş.'nin anne-babasının evlerinin bahçesinde gördüğünü beyan etmiştir.

61. Demirköy Cumhuriyet savcısı 4 Nisan 2011 tarihinde, İğneada'da berber salonu sahibi olan Ö.Ü.'nün ifadesini almıştır. Ö.Ü. ,

– T.B.C.'ye sakal traşı yaptığını; onu Limanköy sakinlerinden M.Ş. ile birlikte görmediğini; T.B.C.'yi bir televizyon programında gördüğünü ifade etmiştir.

62. Demirköy Cumhuriyet savcısı 11 Nisan 2011 tarihinde, İğneada sakinlerinden N.G. ve Ö.Ü.'nün ifadelerini almıştır. N.G. ve Ö.Ü. ifadelerinde,

– Limanköy sakinlerinden M.Ş.'yi, T.B.C. ile görmediklerini beyan etmişlerdir.

63. Demirköy Cumhuriyet savcısı 11 Nisan 2011 tarihinde, İğneada sakinlerinden C.A.'nın ifadesini almıştır. C.A.,

– Limanköy sakinlerinden M.Ş.'yi tanıdığını; bir yıl boyunca arkadaşlık ettiklerini ve birlikte alkol aldıklarını ifade etmiştir.

64. Demirköy Cumhuriyet savcısı 11 ve 12 Nisan 2011 tarihlerinde, İğneada sakinlerinden A.K., H.K. ve R.S.'nin ifadelerini almıştır. Söz konusu şahıslar, T.B.C.'yi tanımadıklarını ifade etmişlerdir.

65. Demirköy Cumhuriyet savcısı 13 Nisan 2011 tarihinde, Limanköy sakinlerinden C.D., N.E., O.D. ve R.M.'nin ifadelerini almıştır. İlgililer,

– T.B.C.'yi, Limanköy sakinlerinden M.Ş. ile görmediklerini; T.B.C. hakkında da hiçbir şey bilmediklerini ifade etmişlerdir. Olayların meydana geldiği dönemde, M.Ş.'nin, alkol ve uyuşturucu madde kullandığını, aynı zamanda üzerinde bıçak taşıdığını; ancak kimseyi yaralamadığını beyan etmişlerdir.

66. Demirköy Cumhuriyet savcısı 21 Nisan 2011 tarihinde, Limanköy sakinlerinden M.Ş.'nin ifadesini almıştır. M.Ş. ifadesinde,

–T.B.C. hakkında hiçbir şey bilmediğini ve onu tanımadığını beyan etmiştir.

c) T.B.C.'nin aile üyelerinin ifadelerinin alınması

67. T.B.C.'nin büyükbabası K.C.'nin, T.B.C.'nin kaybolmasıyla ilgili olarak 24 ve 28 Şubat 2011 tarihlerinde ifadesi alınmıştır. K.C.,

– T.B.C.'nin daha önce Ukrayna'ya gitmeye çalıştığı; kendisini arayarak İğneada'da olduğunu söylediği ve 10 Ağustos 2004 tarihinden sonra T.B.C.'yle irtibat kurmadığı bilgilerini vermiştir.

68. T.B.C.'nin babası T.C.'nin 28 Şubat 2011 tarihinde ifadesi alınmıştır. T.C. ifadesinde,

– 1998 yılından beri oğlundan ve eşinden ayrı yaşadığını; daha sonra oğlunun kaybolduğunu öğrendiğini ve yurt dışında olabileceğini düşündüğünü beyan etmiştir.

69. T.B.C.'nin amcaları I.C., F.C. ve G.C. ile eşi R.C.'nin 2011 yılının Mart ayında ifadeleri alınmıştır. İfadelerinde,

– T.B.C.'nin kaybolmasıyla ilgili olarak hiçbir şey bilmediklerini beyan etmişlerdir.

T.B.C.'nin diğer birçok aile üyesinin de ifadeleri alınmış; onlar da konuyla ilgili olarak hiçbir şey bilmediklerini ifade etmişlerdir.

70. Cumhuriyet savcısı 31 Mart 2011 tarihinde T.B.C.'nin halası/teyzesi R.C.'nin ifadesini almıştır. R.C. ifadesinde,

– Kaybolmasından on gün kadar önce, T.B.C.'nin kendisine Ukrayna'ya gitmek istediğini söylediğini beyan etmiştir.

71. Cumhuriyet savcısı 31 Mart 2011 tarihinde T.B.C.'nin kuzeni olan B.C.'nin ifadesini almıştır. B.C. de halası/teyzesi gibi,

– T.B.C.’nin kaybolmasından yirmi gün kadar önce, kendisine Ukrayna’ya gitmek istediğini söylediğini ifade etmiştir.

d) Diğer soruşturma işlemleri

72. Demirköy Cumhuriyet savcısı 17 Şubat 2011 tarihinde Kocaeli, Bitlis ve Rize Cumhuriyet savcılarında T.B.C.’yi aramalarını ve kendisini gelişmelerden haberdar etmelerini talep etmiştir. T.B.C.’nin bir fotoğrafını da talep belgesine ilâştirmiştir.

Bitlis ve Rize savcılıkları, söz konusu talebe cevaben, T.B.C. ile ilgili olarak yapılan aramaların takibiyle ilgili olarak Demirköy savcılığını bilgilendirmiştir.

73. Bulgaristan-Türkiye sınırı ortak komitesi 18 Şubat 2011 tarihinde, T.B.C.’nin fotoğrafının Rezova köyü (Bulgaristan) civarında dağıtıldığını; ancak yapılan aramalardan sonuç alınamadığını bildirmiştir.

74. Demirköy Cumhuriyet savcısı 21 Şubat ve 11 Nisan 2011 tarihlerinde, Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı’ndan 1 Temmuz 2004 ve 10 Ekim 2004 tarihleri arasında çok sayıda GSM numarasından alınan ve yapılan çağrılarının listesini vermesini talep etmiştir.

Telekomünikasyon İletişim Başkanlığı cevaben, bildirilen tarihlerde bu telefon hatlarından çağrı yapılmadığını bildirmiştir.

75. Demirköy Cumhuriyet savcısı 23 Şubat 2011 tarihinde, PTT Genel Müdürlüğünden, T.B.C. veya başvuranın bir paket gönderip göndermediğinin tespit edilmesini talep etmiştir. Demirköy Cumhuriyet savcısı, diğer özel kargo şirketlerinden de aynı talepte bulunmuştur. Demirköy Cumhuriyet savcısı 23 Şubat 2011 tarihinde, Ö.G. isimli şahıs tarafından kullanılan cep telefonu numarasının araştırılmasını ve bu cep telefonundan yapılan aramaların bir listesini hazırlanmasını talep etmiştir.

77. İstanbul Emniyet Müdürü 25 Şubat 2011 tarihinde Demirköy Cumhuriyet savcısına,

– T.B.C.’nin 18 Nisan 2002 tarihinde pasaport aldığı;

– ülkeye bu pasaportla giriş ya da çıkış yaptığına dair herhangi bir veri olmadığı bilgilerini vermiştir.

78. Demirköy Cumhuriyet savcısı 28 Şubat 2011 tarihinde, Emniyet Genel Müdürlüğü’nden T.B.C.’nin İnterpolle aranması için hakkında arama kararı çıkarılmasını talep etmiştir.

79. Meteoroloji Genel Müdürlüğü, 4 Mart 2011 tarihinde Cumhuriyet savcısına, 7 ve 14 Ağustos 2004 tarihleri arasında İğneada’da ki hava durumuyla ilgili olarak bilgi vermiştir.

80. Demirköy Cumhuriyet savcısı 4 Mart 2011 tarihinde, on altı farklı bankadan, T.B.C.’nin kendilerinde hesabı olup olmadığının ve hesaba ilişkin hareket bulunup bulunmadığının bildirilmesini talep etmiştir.

81. Ankara İl Jandarma Komutanlığı tarafından düzenlenen 7 Mart 2011 tarihli bilirkişi raporunda, fotoğrafların incelenmesinin, fotoğraftaki şahsın T.B.C. olup olmadığının teknik olarak tespit edilmesine imkân vermediğini belirtmiştir.

82. Ankara İl Jandarma Komutanlığı tarafından düzenlenen 8 Mart 2011 tarihli bilirkişi raporunda, bir televizyon programında seyircilerden biri tarafından taşınan ve üzerinde “Anne, Seni Çok Seviyorum. Tolga” yazılı pankarttaki yazının, başvuranın oğlunun el yazısı olup olmadığının tespit edilmesinin mümkün olmadığını belirtilmiştir.

83. Demirköy Jandarma Komutanlığı 9 Mart 2011 tarihinde, A.R.Y. isimli bir şahsın 7 Mart 2011 tarihinde Kırklareli Emniyet Müdürlüğüne telefonla ihbarda bulunduğu dair bir rapor göndermiştir. Aynı gün ifadesi alınan A.R.Y.,

– İğneada’da kaybolan T.B.C.’yi Bulgaristan’a götürülmek için kaçırıldığını; daha sonrasında, İstanbul’a geri götürüldüğünü; akabinde ise, Ay.K. ile Albay Taner tarafından 7 Ocak 2010 tarihinde, Arnavutköy’de (İstanbul) bulunan Balaban köyü yakınlarındaki bir gölün kenarında gece yarısına doğru tabancayla önünde öldürüldüğünü; T.B.C.’nin cesedinin daha sonra yakıldığını (...); Ay.K.’nin ve Albay Taner’in nerde olduklarını bilmediğini; kendi hayatından da endişelendiğini bildirmiştir.

84. Demirköy Cumhuriyet savcısı 11 Mart 2011 tarihinde, A.R.Y.’nin arkadaşı Ay.K.’nin ifadesini almıştır. Ay.K. ifadesinde,

– T.B.C.’nin ölümüyle hiçbir ilgisi olmadığını; onu tanımadığını; T.B.C.’nin ölümüyle ilgili bütün hikâyenin A.R.Y. tarafından uydurulduğunu; A.R.Y.’nin akıl sağlığının yerinde olmadığını ve ayrıca onunla evlenmesi için kendisini tehdit ettiğini bildirmiştir.

85. Demirköy Asliye Ceza Mahkemesi 14 Mart 2011 tarihinde A.R.Y. hakkında tutuklama müzekkeresi çıkarmıştır.

86. Demirköy Cumhuriyet savcısı 15 Mart 2011 tarihinde, zabıta T.T.’nin ifadesini almıştır. T.T. ifadesinde,

– Olayların meydana geldiği dönemde, T.B.C.’yi aracıyla İğneada’ya bıraktığını beyan etmiştir.

87. 17 Mart 2011 tarihli tutanakta,

– Rezova Köyü (Bulgaristan) civarında yapılan aramalarda, T.B.C.’nin izine rastlanmadığı;

– T.B.C.’nin Türkiye’nin Sofya Büyükelçiliği’nin veri tabanında kayıtlı olduğunu gösteren geçici notla ilgili olarak, bunun, uyuşturucu trafiği veya trafik kazaları veyahut “kırmızı” bülten (aranan kişilere ilişkin bilgilerin yer aldığı bülten) konularıyla ilgili olarak basında yayımlanmış bilgilerden hareketle yapılmış olabilecek rutin bir kayıt olduğu belirtilmiştir.

88. Büyükçekmece Asliye Ceza Mahkemesi (İstanbul) 18 Mart 2011 tarihinde, en kısa sürede Demirköy Cumhuriyet huzuruna çıkarılması amacıyla A.R.Y.’nin tutuklanmasına karar vermiştir.

89. Mobil Telefon Şirketi Turkcell 22 Mart 2011 tarihinde, Demirköy Cumhuriyet savcısına, ilgili cep telefonu numarasından 7 Ağustos 2004 ve 9 Eylül 2007 tarihleri arasında herhangi bir görüşme yapılmadığı bilgisini vermiştir.

90. A.R.Y. 23 Mart 2011 tarihinde, T.B.C.’nin kaybolmasıyla ilgili kampanyayı medyada gördüğünü belirterek, yetkili makamlara bir yazı yazmış; yazısında,

– T.B.C.’nin HPG isimli örgüt tarafından öldürülmesine tanık olduğunu; arkadaşı Ay.K.’nin de olaya tanık olduğunu; T.B.C.’den öğrenim gördüğü üniversiteye patlayıcılar koymasının istendiğini ifade etmiştir.

Bu yazı diğer bazı birimlerin yanı sıra, Terörle Mücadele Daire Başkanlığına ve İnterpol Dairesi Başkanlığına da iletilmiştir.

91. Demirköy Cumhuriyet savcısı 23 Mart 2011 tarihinde Bakırköy Cumhuriyet savcısından A.R.Y.’nin mahkeme huzuruna çıkarılmasını talep etmiştir. Demirköy Cumhuriyet savcısı aynı zamanda,

- A.R.Y.’nin ifadesinin alınmasını ve T.B.C. cinayetinde suç ortağı olması nedeniyle tutuklanmasını;
- Gerektiği takdirde, olay yerinde inceleme yapılmasını;
- A.R.Y.’nin, Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi’nde muayene edilmesini talep etmiştir.

92. Demirköy Cumhuriyet savcısı 29 Mart 2011 tarihinde sanık olarak A.R.Y.’nin ifadesini almıştır. A.R.Y. ifadesinde,

– 12 Şubat 2011 tarihinde, arkadaşı Ay.K.’nin erkek kardeşi I.K. ile buluşmak üzere Bağcılar’a (İstanbul) gittiğini; apartmanın satılık olan giriş katında birilerini gördüğünü; C. ve D. isimli diğer iki kişiyle birlikte depolarından birine sığındıklarını gördüğünü; yalnızca D. ile konuşabildiğini; zira C.’nin konuşacak durumda olmadığını; HPG’nin, büyükşehirlerde eylem yapmak amacıyla adam kaçırmak ya da toplamakla görevli olan Albay Taner’i tarafından toplandıklarını; iki ay kadar önce Türkiye’ye deniz yoluyla geldiklerini; talebi üzerine, D.’nin, T.B.C.’nin bir arkadaş olduğunu, eylem yapmak amacıyla İğneada’da beraber olduklarını söylediğini; yedi ya da sekiz yıl önce Bulgaristan’da Razgrad’a gittiklerini; Razgrad’da, Albay Taner’in eline düştüklerini ifade etmiştir. Ayrıca D.’nin kendisine, T.B.C.’nin, artık herhangi bir faydası olmaması nedeniyle Albay Taner’in adamları tarafından öldürüldüğünü, bu görüşme sonrasında polis imdatı aradığını söylediğini beyan etmiştir.

93. 30 Mart 2011 tarihinde, Balaban köyü yakınlarında bulunan gölde olay yeri inceleme raporu düzenlenmiştir. Yanma izleri olan yerlerden numuneler alınmıştır. Aynı zamanda video çekimi de yapılmıştır.

94. Demirköy Cumhuriyet savcısının talebi üzerine, 30 Mart 2011 tarihinde A.R.Y. serbest bırakılmıştır.

95. Turgutlu Jandarma Komutanlığı tarafından 31 Mart 2011 tarihinde düzenlenen tutanakta, yapılan aramaların T.B.C.'nin bulunmasına imkân vermediği belirtilmiştir.

96. Demirköy Cumhuriyet savcısı 1 Nisan 2011 tarihinde İstanbul Bölge Kriminal Laboratuvarından,

– T.B.C.'nin öldürüldüğü ve yakıldığı olay yerinden alınan numunelerin incelenmesini;

– bilhassa yanıcı madde (benzin, alkol, vb.) izleri ya da insan kalıntıları (kan, kıl, doku parçaları, vb.) bulunup bulunmadığının incelenmesini talep etmiştir.

97. İstanbul Kriminal Polis Laboratuvarı, yukarıda anılan televizyon yayınının kaydının yer aldığı CD'yi inceleyerek, 8 Nisan 2011 tarihli bilirkişi raporunu düzenlemiş ve Demirköy Cumhuriyet savcısına iletmıştır. Düzenlenen bilirkişi raporunda,

– Pankarttaki “Anne, Seni Çok Seviyorum. Tolga” yazınsın başvuranın oğlunun el yazısı olup olmadığının tespit edilmesinin mümkün olmadığı;

– Görüntülerin, bu pankartı taşıyan şahsın başvuranın oğlu olup olmadığının da belirlenmesine imkân vermediği bildirilmiştir.

98. Demirköy Cumhuriyet savcısı 11 Nisan 2011 tarihinde, Adalet Bakanlığı birimlerinden, bilgisayarların IP adresleri kontrol edilerek, T.B.C. tarafından kullanılan internet ve posta adreslerinin tespit edilmesini talep etmiştir.

99. İstanbul Kriminal Polis Laboratuvarı tarafından düzenlenen 13 Nisan 2011 tarihli bilirkişi raporunda, incelenen üç numunede yanıcı madde izine rastlanmadığı sonucuna varılmıştır.

100. 20 Nisan 2011 tarihinde, T.B.C.'nin kaybolmasıyla ilgili olarak Interpol tarafından yeni bir arama kararı çıkarılmıştır. Medya organlarına yönelik de bir arama kararı yayımlanmıştır.

101. Demirköy Jandarma Komutanlığı 20 Nisan 2011 tarihinde Demirköy Cumhuriyet savcısına, T.B.C. kaybolmadan önce, onunla irtibat

kuran M.Ş. ile ilgili olarak yürütülen araştırma raporunu göndermiştir. Raporda,

– M.Ş.’nin marjinal ve sınırlı biri olduğu, aynı zamanda uyuşturucu madde ve alkol kullandığı, Limanköy’de yaşadığı;

– Rezova’ya (Bulgaristan) daha önce gitmiş; ancak İğneada’ya sınırdışı edildiği bildirilmiştir.

102. T.B.C.’nin uluslararası düzeyde aranması amacıyla gerekli girişimlerde bulunulmuştur.

103. Jandarma Komutanlığı tarafından düzenlenen 27 Nisan 2011 tarihli tutanakta, Marmaris civarında yapılan aramalarda T.B.C.’nin izine rastlanmadığı bildirilmiştir.

104. Avcılar Emniyet Müdürlüğü (İstanbul) tarafından düzenlenen 13 Mayıs 2011 tarihli tutanakta, yapılan aramalarda T.B.C.’nin izine rastlanmadığı belirtilmiştir.

105. “Türkiye Haber” gazetesinin sahibi olan Ah.K.’nin 31 Mayıs 2011 tarihinde ifadesi alınmıştır. Ah.K. ifadesinde, başvuranın talebi üzerine, T.B.C.’nin kaybolmasıyla ilgili olarak gazetede bir yazı yayımladığını bildirmiştir.

106. Karasu Cumhuriyet savcısı, belirtilmeyen bir tarihte, olayların meydana geldiği tarihte gazeteci olan A.S.’nin ifadesini almıştır. A.S. ifadesinde,

– 10 Ağustos 2004 tarihinde “Türkiye Haber” gazetesinde muhabir olduğunu ve iş nedeniyle İğneada’da bulunduğunu; T.B.C. ile O.U.’nun mağazasında karşılaştığını ve aralarında kısa bir konuşma geçtiğini; İstanbul’a döndüğünde, Ah.K.’nin kendisine, bir kadının kendisini arayarak, kaybolan oğluyla ilgili bir yazı yazmasının istediğini; T.B.C.’nin kaçırıldığının söylendiğini hatırlamadığını bildirmiştir.

107. Belirtilmeyen bir tarihte, Karasu Cumhuriyet savcısı, A.S.’nin eşi M.S.’nin ifadesini almıştır. M.S. ifadesinde,

– 7 ila 13 Ağustos 2004 tarihleri arasında eşiyle birlikte İğneada’da tatilde olduğunu; T.B.C.’yi tanımadığını; başvuranı bir defa, eşi onunla karşılaştığında gördüğünü; hiçbir zaman T.B.C.’nin kaçırıldığını söylenmediğini belirtmiştir.

108. Başvuranın avukatı 17 Ağustos 2011 tarihinde, Cumhuriyet savcısından, Eyüp Sultan Cami (İstanbul) yakınlarında bulunan ve T.B.C.'ye benzeyen "Birol" isimli şahsa DNA testi yapılmasını talep etmiştir.

109. Avukatının talebi üzerine, Demirköy savcılığı tarafından başvuranın ifadesi alınmıştır. Başvuran, oğluyla benzerlik gösterdiğini düşündüğü "Birol" isimli şahsa DNA testi yapılmasını talep etmiştir.

110. Demirköy Cumhuriyet savcısı 24 Ağustos 2011 tarihinde, İstanbul Cumhuriyet savcısından, "Birol" isimli şahsa DNA testi yapılması amacıyla gerekli tedbirlerin alınmasını talep etmiştir. DNA testi negatif çıkmıştır.

111. Başvuran 3 Ekim 2011 tarihinde, Cumhuriyet savcısından soruşturma yapmasını talep ederek,

– ETHA Haber Ajansında görev yapan A.D. isimli bir gazetecinin, A.R.Y. isimli bir şahsa ait Facebook sayfasında T.B.C. 'nin ölümüyle ilgili haberler bulunduğuyla ilgili olarak kendisine bilgi verdiğini; kendisinin de İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'ni de konudan haberdar ettiği bilgileri vermiştir.

Yapılan araştırmalar sonrasında, bu bilgilerin asılsız ve sahte olduğu ortaya çıkmıştır.

112. Demirköy Cumhuriyet savcısı 14 Ekim 2011 tarihinde, İstanbul Cumhuriyet savcısından, tanık A.R.Y. ile İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi üyeleri S.S. ve L.M.'nin ifadelerinin alınmasını talep etmiştir.

5. TBMM tarafından kayıp kişilerle ilgili araştırma yapmak için kurulan Komisyonun raporu ("Komisyon")

a) Olayların Komisyon tarafından ortaya konulması

113. TBMM tarafından, gözaltındayken kayboldukları iddia edilen kişilerin akıbetinin araştırılması amacıyla kurulan Komisyon, 26 Mayıs 2011 tarihinde konuyla ilgili raporunu sunmuştur. Komisyon, raporunda, olayların oluş şeklini aşağıdaki şekilde ortaya koymuştur:

114. T.B.C. 7 Ağustos 2004 tarihinde, İğneada'ya tatile gitmek üzere evinden ayrılmıştır. İğneada otobüs garındaki kahvehanede, S.Ş. ile tanışmıştır. Annesini

aramış ve İğneada'ya ulaştığını haber etmiştir. Geceyi, Mert Gölü'ndeki, S.Ş.'ye ait çadırda geçirmiştir.

115. 8 Ağustos 2004 tarihinde, T.B.C. internet bağlantısı olan S.Ş.'ye ait kahveye gitmiştir. S.Ş., onu O.U.'ya yönlendirmiştir. Jandarma A.A. tarafından kimlik kontrolü yapılmıştır. Daha sonra, T.T. tarafından İğneada meydanında bırakılmıştır. O.U.'nun kahvesine geri gelmiş ve annesine iletmek üzere not bırakmıştır.

116. 9 Ağustos 2004 tarihinde, bir köy azası ile karşılaşmış ve İstanbul'a döneceğini söylemiştir. Öğlene doğru, annesini aramıştır. Tekrar O.U.'nun kahvesine gelmiş ve annesine iletmek üzere not bırakmıştır.

117. 10 Ağustos 2004 tarihinde, gergin bir ses tonu ile annesini arayarak bir cep telefonu numarasını yazmasını istemiştir. Bu tarihten sonra annesi onunla bir daha irtibat kuramamıştır. Akşam saatlerinde, limanın yakınlarında köyün çobanı G.Y. ile görüşmüştür. G.Y.'ye bulundukları yerin Bulgaristan olup olmadığını sormuştur. V.Y.'nin teknesinin yakınında daha sonra poşet içerisinde ıslak vaziyette bir tişört ve iç çamaşırı bulunmuştur.

118. 12 Ağustos 2004 tarihinde, başvuran Demirköy İlçe Jandarma Komutanlığını arayarak oğlunun kaybolduğuna dair ihbarda bulunmuştur.

119. 14 Ağustos 2004 tarihinde, başvuran Demirköy'e gitmiştir.

120. 16 Ağustos 2004 tarihinde İğneada Jandarma Komutanlığı'na giderek T.B.C. hakkında bilgi vermiştir.

121. Başvuran 17 Ağustos 2004 tarihinde, bulunan eşyaların T.B.C.'ye ait olduğunu beyan etmiştir.

122. 19 Ağustos 2004 tarihinde, T.B.C.'nin kaybolmasıyla ilgili yürütülen soruşturma evrakları İğneada İlçe Jandarma Komutanlığı'na iletilmiştir.

123. 23 Ağustos 2004 tarihinde, söz konusu evraklar Demirköy Cumhuriyet savcısına gönderilmiştir.

b) Komisyonun sonuçları

124. T.B.C.'nin 7 Ağustos 2004 tarihinde İğneada'ya (Demirköy) gitmek üzere İstanbul'dan ayrıldığını ve 8 Ağustos 2004 tarihinden bu yana kendisinden haber alınamadığını hatırlatarak, Komisyon tarafından yürütülen soruşturma sonunda düzenlenen raporda yaşananlar aşağıdaki şekilde anlatılmaktadır.

125. Öncelikle, Komisyon 9 Şubat 2011 tarihinde Kırklareli Cumhuriyet savcısıyla irtibata geçmiştir. Komisyon, Demirköy Cumhuriyet savcısına da ek soruşturma açılmasını gerektiren bilgiler göndermiştir.

126. Demirköy Cumhuriyet savcısı 14 Temmuz 2011 tarihinde, T.B.C.'nin kaybolmasıyla ilgili olarak ek soruşturma açmıştır. Bu amaçla,

Türkiye'nin tamamında arama yapılması amacıyla on jandarma personeli görevlendirilmiştir.

127. Başvuran ve avukatı Komisyon'a,

– -başvuran ve avukatına göre- T.B.C. jandarma tarafından alındıktan sonra kendisinden haber alınamadığını;

– T.B.C.'nin yurt dışına kaçtığı varsayımının, olayın akabinde hazırlanan uydurma bir senaryo olduğu açıklamalarında bulunmuşlardır.

128. İçişleri Bakanlığı ve ulusal istihbarat servisleri tarafından sunulan bilgiler,

– T.B.C.'nin 7 Ağustos 2004 tarihinden önce gözaltına alınmadığını;

– bu tarihten sonra, T.B.C.'ye 8 Ağustos 2004 tarihinde saat 15.00'te kimlik kontrolü yapıldığını;

– 8 Ağustos 2004 tarihinde saat 22.40 sularında, Bulgaristan sınırının sıfır noktasında olduğunun;

– muhtarın, jandarmalara haber verdiği ve jandarmaların talebi üzerine, bir köylüyü İğneada merkezine götürdüğünün tespit edilmesine imkân vermiştir:

129. Elde edilen bilgilerden aynı zamanda,

– T.B.C.'nin 11 veya 12 Ağustos 2004 tarihlerinde, Beğendik köyü yakınlarında G.Y. ile görüştüğü; T.B.C.'nin, G.Y.'ye karşı kıyıda bulunan köyün adını sorduğu, G.Y.'nin ise, oranın bir Bulgar köyü olduğunu söylediği; T.B.C.'nin köyün limanına doğru yöneldiği anlaşılmaktadır.

130. Aynı zamanda,

– olayların meydana geldiği tarihte, havanın bulutlu, sağanak yağışlı ve rüzgârlı olduğu da tespit edilmiştir.

131. Komisyon bununla birlikte:

– 16 Ağustos 2004 tarihinde, Beğendik köyü sakinlerinden V.Y.'nin balık tutmak için kullandığı teknesinin kaybolduğunu ve söz konusu tarihte başvuranın, Demirköy/İğneada İlçe Jandarma Komutanlığı'na T.B.C.'nin kaybolduğunu bildirdiğini kaydetmektedir.

132. Komisyon öte yandan, T.B.C.'ye ait eşyaların başvurana teslim edildiğini; ancak görünüşe göre, bunların öncelikle Adli Tıp Kurumu tarafından incelenmediğini tespit etmiştir.

133. Sözlü bir cevaba dayalı olarak yapıldığı anlaşılan notta, yapılan kimlik kontrolünde T.B.C.'nin yerleşim yerinin Sofya (Bulgaristan) olarak görülmesi nedeniyle, Komisyon, Dışişleri Bakanlığı tarafından, konuyla ilgili olarak bir soruşturma açılmasının uygun olduğu kanaatine varmıştır.

134. Dışişleri Bakanlığı, Bulgar İçişleri Bakanlığı'ndan, T.B.C.'nin, Bulgaristan'dan geçmediği, adres ya da konutu da bulunmadığı bilgilerini almıştır.

135. Olayların meydana geldiği dönemde görevde olan sekiz jandarmanın verdiği ifadeler, T.B.C.'ye kimlik kontrolü yapıldığı; ancak jandarma karakoluna götürülmediği; ne de herhangi bir başka şekilde alıkonmadığı yönündedir.

136. Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi (İstanbul), Komisyona, T.B.C.'nin 17 ve 19 Aralık 1998 tarihleri arasında, hastanede gözlem altına alındığı; iki uçlu mizaç bozukluğu olduğu ve annesinin isteği üzerine hastaneden ayrıldığı bilgilerini vermiştir.

137. Komisyon,

– T.B.C.'nin, 8 Ağustos 2004 tarihinde İğneada/Beğendik karayolunda kimlik kontrolü yapılmak üzere durdurulduğu; ancak gözaltına alınmadığı ve herhangi bir başka nedenden ötürü alıkonmadığı; bundan dolayı T.B.C.'nin kaybolduğu sırada yetkililerin elinde olduğunun söylenemeyeceği;

– T.B.C.'nin birçok defa, çevresindekilere yurt dışına gitmek istediğini söylediğini; değerlendirme yapmak için İğneada'ya, Beğendik ve Limanköy köylerine gittiği; verilerin incelemesi ve elde bulunan bilgiler neticesinde, T.B.C.'nin Bulgaristan'a gitme niyetinde olduğunun söylenebileceği;

– buna karşılık, hiçbir unsurun, bu isteğin gerçekleşip gerçekleşmediğini ya da daha sonra T.B.C.'nin başına ne geldiğini bilmeye imkân vermediği;

– olayların meydana geldiği dönemde görevde olan jandarmaların, yalnızca sınırı geçmekle isnat ederek, T.B.C.’nin kaybolmasını olağan bir kaybolma davası olarak ele aldığını;

– bu yaklaşımdan hoşnut olmayan ailenin, adli evraklarda çok sayıda dikkatsizlikler tespit etmesi nedeniyle, ailede soruşturmanın yürütülme şekliyle ilgili olarak şüphe oluştuğunu belirterek incelemesini sonuca bağlamıştır.

138. Komisyon, elindeki unsurları göz önünde bulundurarak, T.B.C.’nin gözetiminde kaybolmadığı sonucuna ulaşmıştır. Komisyon, ailesi ya da yakınlarıyla irtibat kurmamasıyla ilgili olarak ise, T.B.C.’nin kaybolmasının kamu hukuku/özel hukuk alanında farklı bir olay olarak değerlendirilmesi gerektiği kanaatine varmıştır.

ŞİKÂyetler

139. Başvuran, Sözleşme’nin 2. maddesine dayanarak,

– oğlunun, Devlet görevlileri tarafından uygulanan kötü muamele sonrasında hayatını kaybettiğini;

– Cumhuriyet savcısının, konuyla ilgili olarak soruşturma yürütmediğini ve bu konuyu derinlemesine incelemeyi ileri sürmektedir.

140. Başvuran, Sözleşme’nin 6. maddesini ileri sürerek, savcılık tarafından yürütülen soruşturmanın taraflı olduğunu iddia etmektedir. Başvuran, kendisine yetersiz ve yanlış bilgi verildiğini ifade etmektedir.

141. Başvuran, Sözleşme’nin 13. maddesine dayanarak, başvuru ulusal makamların, iddialarıyla ilgili olarak etkin bir soruşturma yürütmediğini de ileri sürmektedir.

HUKUKİ DEĞERLENDİRME

142. Mahkeme, başvuranın şikâyetlerinin esas itibariyle iki yönü olduğunu kaydetmektedir:

– başvuran bir yandan, oğlunun aslında, Devlet memurları tarafından uygulanan kötü muameleler sonrasında hayatını kaybettiğini ileri sürmektedir;

– diğer yandan, oğlunun kaybolması akabinde ulusal mahkemeler tarafından yürütülen soruşturmanın Sözleşme’nin 2, 6 ve 13. maddelerine uygun olmadığı kanısındadır.

Başvuranın şikâyetlerini ifade etme şeklini göz önünde bulundurarak, Mahkeme, söz konusu şikâyetleri, Sözleşme’nin yalnızca 2. maddesi açısından incelemeye karar vermektedir. Sözleşme’nin 2. maddesinin ilgili bölümleri aşağıdaki şekildedir:

“1. Herkesin yaşam hakkı yasayla korunur. (...).”

A. Kabul edilebilirlik hakkında

143. Hükümet, iki alanda, iç hukuk yollarının tüketilmemesi bağlamında bir kabul edilemezlik itirazında bulunmaktadır. Hükümet,

– bir yandan, Demirköy savcılığının 10 Ekim 2006 tarihinde, kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verdiğini, başvuranın bu karara itiraz etmediğini;

– diğer yandan, başvuranın hukuk ya da idare mahkemeleri önünde Devlet’e karşı dava da açmadığını ileri sürmektedir.

144. Başvuran, 10 Ekim 2006 tarihinde Demirköy savcılığı tarafından verilen kovuşturmayaya yer olmadığına dair karardan hiçbir zaman haberdar edilmediğini ileri sürmektedir. Başvuranın beyanlarına göre, söz konusu karar kendisine, en azından bilinen son adresinde tebliğ edilmemiştir.

145. Hükümet daha sonra, başvuranın, oğlu 2004 yılı Ağustos ayında kaybolmuş olduğu ve Cumhuriyet savcısının 10 Ekim 2006 tarihinde

kovuşturmayaya yer olmadığına dair karar verdiği halde, Mahkeme'ye 6 Nisan 2010 tarihinde başvurusu nedeniyle altı ay süre kuralına riayet edilmediğini ileri sürmektedir.

146. Başvuran, bunun bir kaybolma vakası olması ve olayların devam eden bir ihlal olarak incelenmesi gerektiği nedeniyle her türlü zaman aşımına itiraz etmektedir.

147. Mahkeme, başvuranın Sözleşme'nin 2. maddesi bağlamındaki şikâyeti, her ne olursa olsun, yukarıda belirtilen iddiaya göre, iç hukuk yollarının tüketilmemesi ve şikâyetin açıkça dayanaktan olması bağlamındaki diğer iki kabul edilemezlik gerekçesi nedeniyle reddedilmesi gerektiğinden, Hükümet'in iki itirazını incelemenin gerekli olmadığı kanısındadır.

B. Sözleşme'nin 2. maddesinin ihlal edildiği iddiası hakkında

1. Tarafların iddiaları

a) Hükümet

148. Olgusal planda, Hükümet, dosyaya konulan belgelerden,

- başvuranın oğlunun kaybolmasından önce, ulusal makamlar tarafından herhangi bir arama kararına konu olmadığı;
- hakkında yasal takibat da başlatılmadığını;
- T.B.C.'nin hayatının tehlikede olduğunu ya da tehdit edildiğini gösteren herhangi bir emare bulunmadığını;
- başvuran tarafından oğlunun İğneada'da kaybolduğunun bildirilmesinin akabinde, yetkililerin, kaybolma olayıyla ilgili olarak derhal soruşturma başlattıklarının anlaşıldığını ifade etmektedir.

Sözleşme'nin 2. maddesinin esas yönüyle ilgili olarak, Hükümet'e göre, başvuranın, T.B.C.'nin kaybolduğu sırada ulusal makamların sorumluluğu altında olduğuna dair ifadesi kabul edilemez; dolayısıyla kaybolması Devlet görevlilerine ya da yetkililerine yüklenemez. Esasen, Hükümet, herhangi

kayıt, bilgi ya da belgenin, T.B.C.'nin, Devlet görevlileri ya da İğneada Jandarma Komutanlığı tarafından gözaltına alındığı iddiasını desteklemediği üzerinde durmaktadır.

Bu nedenle Hükümet, başvuranın, oğlunun, gözaltında bulunduğu sırada Devlet memurları tarafından uygulanan kötü muameleler neticesinde hayatını kaybettiğine dair iddiasının ancak soyut bir iddia olduğu kanaatinde. Bu iddia, dosyada yer alan unsurlarla uyuşmamaktadır. Dolayısıyla, Hükümet'e göre, başvuranın oğlunun Sözleşme'nin 2. maddesiyle güvence altına alınan yaşam hakkı ihlal edilmemiştir.

149. Hükümet, davanın usul yönüyle ilgili olarak,

– Demirköy savcılığının 15 Şubat 2011 tarihinde, T.B.C.'nin kaybolmasıyla ilgili olarak yeni bir soruşturma açtığının;

– öte yandan, T.B.C.'nin kaybolmasıyla ilgili olarak şüpheli olan A.R.Y. hakkında yürütülen bir soruşturmanın halen Demirköy savcılığı önünde derdest olduğunun;

– A.R.Y.'nin, Erzincan İl Jandarma Komutanlığına, Demirköy savcılığına verilenlere benzer bilgiler vermesinden dolayı, Erzincan savcılığının, suç uydurma nedeniyle A.R.Y. hakkında soruşturma açtığının altını çizmektedir.

150. Öte yandan, Hükümet, TBMM'nin kaybolan kişilerin aranmasıyla ilgili olarak bir komisyon kurduğunu açıklamaktadır. Somut olayda, söz konusu komisyon, başvuranın, oğlunun gözaltına alındığı ya da Devlet memurları tarafından öldürüldüğü iddiasını destekleyen iz ya da delil bulunmadığı sonucuna varan bir rapor sunmuştur.

Bu nedenle, Hükümet, ulusal makamların, T.B.C.'nin kaybolduğunu öğrenir öğrenmez gerekli somut tedbirleri aldıkları ve başvuranın yapılan soruşturma işlemlerinden haberdar edildiği görüşündedir. Dolayısıyla Hükümet'e göre, ulusal makamlar tarafından yürütülen soruşturma, Sözleşme'nin 2 ve 13. maddelerinin gereklerini karşılamaktadır.

b) Başvuran

151. Başvuran,

- oğlunun herhangi bir siyasi partiye üye olmadığını;
- Katolik olduğunu;
- üniversitede çok sayıda zorlukla karşılaştığını;
- 2003 yılında, Danimarka Konsoloslukuna gittiğini ve konsolosluk çıkışında, Harbiye Polis Karakolu'nda (İstanbul) gözaltına alındığını, -başvurana göre, bu gözaltı kayıt altına alınmamıştır- ifade etmektedir.

Başvuran, Meclis tarafından yürütülen soruşturmayla ilgili olarak,

- oğlunun kayb olduğu ayın 11'inde bildirilmiş olmasına rağmen, yetkililerin, T.B.C.'nin çadırını kurduğu yere ayın 16'sında gittiklerini;
- A.A. isimli jandarmanın, meclis komisyonu tarafından dinlendiğini; A.A.'nın, oğluna ait kişisel eşyaları, bu eşyaları Cumhuriyet savcısına sunmadan kendisine verdiğini; söz konusu jandarmanın bu eşyaları kendisine Cumhuriyet savcısının talimatı üzerine verdiğini ileri sürdüğünü;
- oğluna ait mavi renkli omuz çantasının, öğrenci kartının ve kimlik kartının kendisine geri verilmediğini;
- A.A. isimli jandarma ile T.B.C.'nin kaldığı çadırın sahibi olan S.Ş. ve Dereköy Gümrük Müdürlüğü çalışanları E.T. ve Ç.K.'nin ifadeleri arasında çelişkiler olduğunu;
- bazı usul işlemlerinin yerine getirilme şeklinin, ortaya konulan unsurların güvenilirliğine/gerçekliğine şüphe düşürdüğünü (Başvuran bu noktada, çevirmen olduğu iddia edilen Y.A.'nın ve başvuranın iddialarına göre Dereköy Gümrük Müdürlüğü'nde görevli olmayan Ç.K.'nin dinlemelerinde yasaya aykırılık bulunduğunu ileri sürmektedir.) ifade etmiştir.

152. Başvuranın iddiası iki başlıkta özetlenebilir:

- oğlu, yapılan bir kimlik kontrolü sonrasında, kayıt altına alınmadan gözaltına alınmıştır;

– daha sonra öldürülmüştür (Başvuran, burada, Adıyaman Cezaevi’nde tutuklu olan E.A. isimli şahsın, İnsan Hakları Derneğine ve savcılığa gönderdiği mektuba atıf yapmaktadır.)

2. Mahkeme’nin değerlendirmesi

a) Yaşamı koruma pozitif yükümlülüğü hakkında

i. İlgili Genel İlkeler

153. Mahkeme, Sözleşme’nin 2. maddesinin 1. fıkrasının birinci cümlesinin, Devlet’e yalnızca kasten ve yasaya aykırı şekilde ölüme sebebiyet verilmesini engelleme zorunluluğu getirmekle kalmayıp, aynı zamanda, kendi yargı yetkisi altında bulunan kişilerin yaşamını korumaya yönelik gerekli tedbirleri alma yükümlülüğü yüklediğini de hatırlatmaktadır. (*L.C.B/Birleşik Krallık*, 9 Haziran 1998, § 36, *Karar ve Hükümler Derlemesi* 1998-III, *Osman/Birleşik Krallık*, 28 Ekim 1998, §§ 115-116, *Derleme* 1998-VIII, *Mahmut Kaya/Türkiye*, No. 22535/93, § 85, AİHM 2000-III ve *Mastromatteo/İtalya* [BD], No. 37703/97, §§ 67-68, AİHM 2002-VIII).

154. Modern toplumlarda, polisin görevini yerine getirirken karşılaştığı zorluklar, insan davranışlarının öngörülmezliği ve öncelikler ile kaynaklar açısından yapılması gereken fiili seçenekler göz önüne alındığında, bu pozitif yükümlülüğün kapsamı, ilgili makamlara katlanılamaz ve aşırı bir yük getirmeyecek şekilde yorumlanmalıdır. Dolayısıyla, yetkililer, Sözleşme bakımından, insan yaşamına karşı ileri sürülen her türlü tehdidin meydana gelmesini önlemek için somut önlemler almakla yükümlü değildirler. Pozitif yükümlülüğün doğması için, yetkililerin, belirli bir şahsın yaşamının üçüncü kişinin suç eylemleri nedeniyle gerçek ve yakın bir tehdit altında bulunduğunu bildiklerinin veya bilmeleri gerektiğinin ve bunun yanı sıra, yetkileri dâhilinde, makul bir bakış açısıyla, söz konusu riski şüphesiz önleyebilecek tedbirleri almadıklarını ortaya koymak

gerekmektedir (yukarıda anılan *Osman* kararı, § 116, *Keenan/Birleşik Krallık*, No. 27229/95, §§ 89-90, AİHM 2001-III ve *Gongadze/Ukrayna*, No. 34056/02, § 165, AİHM 2005-XI). Bu durumda, bu soruya ancak söz konusu davanın bütün koşulları göz önünde bulundurularak cevap verilebilir. (*Dink/Türkiye*, No. 2668/07, 6102/08, 30079/08, 7072/09 ve 7124/09, § 65, 14 Eylül 2010 (Özetler)).

ii. *Bu İlkelerin Somut Olaya Uygulanması*

155. Mahkeme, öncelikle, mevcut davanın, Türkiye'nin güneydoğusunda, kayıp kişilerin bilinmeyen yakalama ve gözaltına alınma sonrasındaki kaybolmalarıyla ilgili olan daha önceki davalardan farklılık gösterdiğinin altını çizmektedir (bk. diğer kararlar arasında, yukarıda anılan *Timurtaş* kararı, § 84 ve *Çiçek/Türkiye*, No. 25704/94, § 147, 27 Şubat 2001, *Osmanoğlu/Türkiye*, No. 48804/99, 24 Ocak 2008, *Er ve diğerleri/Türkiye*, No. 23016/04, § 77, 31 Temmuz 2012 ve burada geçen diğer atıflar ve yukarıda anılan *Cülaz ve diğerleri* kararı, §§ 171 ve 174).

Esasen, bu durumda, burada, Türkiye aleyhine açılan diğer davalarda olduğu üzere kamu hukuku/özel hukuk alanında farklı bir olay söz konusudur (yukarıda anılan *Nebahat Tüzer ve Muhammed Sait Tüzer* kararı ve *Cuma Çelik/Türkiye* (kabul edilebilirlik hakkında karar), No. 54021/10, 6 Eylül 2011).

156. Mahkeme öncelikle, başvuranın hiçbir zaman, oğlu T.B.C.'nin kaybolması öncesinde, üçüncü şahıslar ya da herhangi bir yasadışı örgüt tarafından tehdit edildiği ya da hedef alındığını ileri sürmediğini tespit etmektedir. Her halükarda, başvuranın oğlunun, bizzat ya da başvuranın aldığı tehditler nedeniyle duydukları kaçırılma endişesi üzerine bir şekilde, ulusal makamlardan korunmayı istediği ya da söz konusu makamların dikkatini çektiği anlaşılmamaktadır.

157. Ayrıca Mahkeme, bu tespitler ışığında ve dosya unsurları ile tarafların iddialarını inceledikten sonra, ulusal makamları, objektif olarak, yasal ya da uygulama düzenine ilişkin önleyici tedbirlerin uygulanmasında, herhangi bir gerekçeye dayanmadan, atalet göstermekle suçlayamaz. Esasen, başvuranın oğlunun yaşamı için gerçek ve ani risk bulunduğu sonucuna varmaya imkân veren nitelikte unsurlar bulunmamaktadır. Bu nedenle, ulusal makamların, bu tür bir riski önlemek için spesifik tedbirleri almaları gerekip gerekmediğini araştırmak gerekli değildir (yukarıda anılan *Nebahat Tüzer ve Muhammed Sait Tüzer* kararı, § 58).

158. Bununla birlikte, Mahkeme, davalı Devlet'in, Sözleşme'nin 2. maddesi bağlamında, başvuranın oğlunun yaşamını koruma pozitif yükümlülüğünde herhangi bir ihmali bulunmadığını tespit etmektedir.

159. Başvuran, Mahkeme önünde, oğlunun Devlet görevlilerine, yani mevcut durumda Demirköy'de görev yapan jandarmalara yüklenebilir davranışların kurbanı olduğunu ve yapılan kimlik kontrolü sonrasında, gözaltısı kayıt altına alınmadan, kaybolduğunu iddia etmektedir.

160. Mahkeme, bu iddiayı, dava dosyasına konulan yazılı belgeler ve taraflarca sunulan görüşler ile gerektiğinde, re'sen temin ettiği belgeler ışığında inceleyecektir (*McCann ve diğerleri/Birleşik Krallık*, 27 Eylül 1995, § 173, A serisi n° 324, *Yaşa/Türkiye*, 2 Eylül 1998, § 94, *Derleme* 1998-VI ve *Ekrem/Türkiye*, No. 75632/01, § 51, 12 Haziran 2007).

Mahkeme, bu amaçla, “her türlü makul şüphenin ötesinde” delil ilkesini benimsemektedir (bk. *mutatis mutandis*, *İrlanda/Birleşik Krallık*, 18 Ocak 1978, §§ 160-161, A serisi, n° 25). Bu tür bir delil, ancak bir dizi emareden veya çürütülemez, yeterince önemli, kesin ve tutarlı karineler sonucunda ortaya çıkabilmektedir; ayrıca, tarafların delillerin araştırılması sırasındaki tutumları da göz önünde bulundurulabilir (bk. diğer birçok karar arasından, yukarıda anılan *Cülaz ve diğerleri* kararı, § 169).

161. Somut olayda, Mahkeme, dosya unsurlarından, başvuranın oğlunun 8 Ağustos 2004 tarihinde Demirköy’de görev yapan A.A. isimli jandarma tarafından kimlik kontrolünün yapıldığının anlaşıldığını tespit etmektedir.

Bununla birlikte, T.B.C.’nin daha sonra jandarma tarafından gözaltına alındığı anlaşılmamaktadır.

Esasen, yapılan kimlik kontrolünü izleyen saatlerde, T.B.C., T.T. ile birlikte İğneada’ya gitmiştir. Yine taraflarca dosyaya konulan belgelere göre, söz konusu jandarma tarafından kimlik kontrolünün yapılmasından iki gün sonra, T.B.C. başvuranı telefonla aramıştır (yukarıdaki 116-117. paragraflar). Ayrıca, 10 Ağustos 2004 akşamı, T.B.C., berber G.Y. tarafından görülmüştür. G.Y., T.B.C.’yi kaybolmasından önce gören son kişidir.

162. Bu nedenle, Mahkeme elinde bulunan unsurlar ışığında, başvuranın oğlunun, Devlet görevlileri tarafından ya da onlar tarafından suç ortaklığı yapılarak öldürüldüğüne dair varılacak bir sonucun, güvenilir bir ipucundan ziyade varsayımdan ve spekülasyondan kaynaklandığı kanaatine varmaktadır. Bu koşullarda, Mahkeme, davalı Devlet’in sorumluluğunu belirleyecek nitelikteki unsurların “makul şüphenin ötesinde” ortaya konmadığını tespit etmektedir.

163. Şikâyetin bu kısmı açıkça dayanaktan yoksun olup, Sözleşme’nin 35. maddesinin 3. fıkrasının a) bendi ile 4. fıkrası uyarınca reddedilmelidir.

b) Etkin Soruşturma Yürütme Pozitif Yükümlülüğü Hakkında

i. İlgili Genel İlkeler

164. Sözleşme’nin 1. maddesiyle “kendi yetki alanı içinde bulunan herkesin, Sözleşme’de (...) açıklanan hak ve özgürlüklerden yararlanmalarını sağlarlar” şeklinde Devlet’e yüklenen genel yükümlülükle ilgili olarak, Mahkeme, konuyla ilgili içtihadından ortaya çıkan genel ilkelere atıf yapmaktadır (bk. diğer kararlar arasında, yukarıda anılan *Dink*

kararı, §§ 76-81 ve *Güngör/Türkiye*, No. 28290/95, §§ 67-71, 22 Mart 2005).

165. Sözleşme'nin 2. maddesinin usul yönü göz önüne alındığında, kayıp kişilerin yaşamları bir başkasının suç teşkil eden eylemleriyle tehdit altında olduğunda da, yetkililerin, kendi yetki alanları içerisinde bulunan kişilerin yaşamlarını koruma hususundaki ihtiyatsızlık, ihmalkârlık ya da dikkatsizlik iddialarıyla ilgili olarak etkin bir soruşturma yürütmeleri gerekmektedir (bk. aynı anlamda, *Finucane/Birleşik Krallık*, No. 29178/95, §§ 67-87, AİHM 2003-VIII ve *Maiorano ve diğerleri/İtalya*, No. 28634/06, §§ 127-132, 15 Aralık 2009). Benzer soruşturmanın temel amacı, yaşam hakkını koruyan ulusal kanunların etkin bir şekilde uygulanmasını sağlamaktır. Ne tür bir soruşturmanın, bu amaçların gerçekleşmesine imkân verecek nitelikte olduğu belirlemek söz konusu olduğunda, bu soruya verilecek cevap koşullara göre değişiklik gösterecektir (bk. diğer kararlar arasında, *Paul ve Audrey Edwards/Birleşik Krallık*, No. 46477/99, § 69, AİHM 2002-II).

166. Mahkeme ayrıca, Sözleşme'nin 2. maddesinden kaynaklanan usuli yükümlülüğün, Devlet'in, neticede ilgililerin ölümünden sorumlu olup olmadığına karar verme noktasında bağımsız olduğunu hatırlatmaktadır (*Šilih/Slovenya* [BD], No. 71463/01, § 156, 9 Nisan 2009). Mahkeme, Sözleşme'nin 2. maddesinden kaynaklanan usuli yükümlülüklerle ilişkin sorunu, esas yükümlülüğe riayet etme sorunundan ayrı olarak, yine esastan incelemiş ve gerektiği durumlarda, Sözleşme'nin 2. maddesinin usul yönünün farklı bir ihlali tespit etmiştir (bk. diğer kararlar arasında, *Kaya/Türkiye*, 19 Şubat 1998, §§ 74-78 ve 86-92, *Derleme* 1998-I; *McKerr/Birleşik Krallık*, No. 28883/95, §§ 116-161, AİHM 2001-III; *Scavuzzo-Hager ve diğerleri/İsviçre*, No. 41773/98, §§ 53-69 ve 80-86, 7 Şubat 2006; ve *Ramsahai ve diğerleri/Hollanda*, [BD], No. 52391/99, §§ 286-289 ve 323-357, AİHM 2007-II). Bazı davalarda, usuli yükümlülüğe riayet etme, kabul edilebilirlik hakkında ayrı bir oylama konusu dahi

olmuştur (bk. örnek olarak, *Slimani/Fransa*, No. 57671/00, §§ 41-43, AİHM 2004-IX ve *Kanlıbaş/Türkiye* (kabul edilebilirlik hakkında karar), No. 32444/96, 28 Nisan 2005). Ayrıca, çeşitli nedenlerle, Sözleşme'nin 2. maddesinden kaynaklanan usuli yükümlülüğün ihlali, bu maddenin esas yönüne ilişkin şikâyet bulunmadan iddia edilmiştir. (yukarıda anılan *Calvelli ve Ciglio* kararı, §§ 41-57, *Byrzykowski/Polonya*, No.11562/05, §§ 86 ve 94-118, 27 Haziran 2006, *Brecknell/Birleşik Krallık*, No. 32457/04, § 53, 27 Kasım 2007 ve *G.N. ve diğerleri/İtalya*, No. 43134/05, § 83, 1 Aralık 2009).

ii. *Bu ilkelerin uygulanması*

167. Somut olayda, taraflarca dosyaya konulan belgelere göre, Mahkeme, biri Demirköy Cumhuriyet savcısı, diğeri ise TBMM tarafından gözetilirdayken kayboldukları iddia edilen kişilerin akıbetlerinin araştırılması amacıyla kurulan komisyon tarafından olmak üzere iki soruşturma yürütüldüğünü tespit etmektedir.

Mahkeme, davalı Devlet'in, Sözleşme'nin 2. maddesi bağlamındaki usuli yükümlülüklerini yerine getirip getirmediğini tespit etmek amacıyla bu art arda yürütülen soruşturmaları incelemelidir.

168. Mahkeme, ulusal makamlar, başvuran tarafından, -olayların meydana geldiği dönemde üniversite öğrencisi olan- oğlunun kaybolmasıyla ilgili olarak bilgilendirilmelerinin akabinde, Demirköy Jandarma Komutanlığının, ilgili şahsın fotoğrafını, kaybolduğu sırada bulunduğu İğneada civarında dağıttığını kaydetmektedir. Demirköy Jandarma Komutanlığı aynı zamanda arama kararı da çıkarmıştır. Avcıların yardımıyla ilgili bölgede arazi ve deniz aramaları da yapılmıştır. T.B.C.'yi gören ya da onunla konuşan kişilerin ifadesi alınmıştır. Suda boğularak hayatını kaybeden bir şahsın cesedi bulunmuş; ancak yapılan incelemeler neticesinde bu cesedin T.B.C. olmadığı tespit edilmiştir (yukarıdaki 23. paragraf). Bir televizyon programında görülen ve üzerinde “Anne, Seni Çok

Seviyorum. Tolga” yazılı pankart taşıyan şahsın teşhis edilmesi için Demirköy Cumhuriyet savcısı tarafından talep edilen incelemeler, bu şahsın başvuranın oğlu olabileceğine yönelik varsayımı haklı çıkarmaya imkân vermemiştir.

169. Yapılan bu farklı araştırmalar akabinde, Demirköy Cumhuriyet savcısı, T.B.C.’nin kaybolması konusunda açılan soruşturmayla ilgili olarak 10 Ekim 2006 tarihinde kovuşturmaya yer olmadığına dair karar vermiştir.

Savcı, gerekçesinde, T.B.C.’nin gitmiş olabileceği yeri belirlemenin mümkün olmadığını belirtmiştir. T.B.C.’nin Bulgaristan’a gidip gitmediğini tespit etmek için yapılan girişimlerden netice alınamamıştır. Yapılan aramalarda, T.B.C.’nin öldürüldüğü sonuca varmaya imkân veren herhangi bir iz de bulunamamıştır. T.B.C.’nin, kaybolduğu tarihte reşit olduğu göz önünde bulundurulduğunda, yurt dışına gitmiş olabileceği yadırganamaz.

Bununla birlikte, savcı, T.B.C.’nin kaybolmasıyla ilgili olarak yeni delil unsurları bulunması halinde, yeni bir soruşturma açılabilceğini belirtmiştir.

170. Demirköy Cumhuriyet savcısı tarafından yürütülen bu ilk soruşturmada bağımsız olarak, bir başka soruşturma da TBMM bünyesinde kayıp kişilerle ilgili olarak kurulan soruşturma komisyonu tarafından yürütülmüştür. Bu komisyon tarafından yürütülen soruşturma, T.B.C.’nin kıyafetlerinin Adli Tıp Enstitüsü tarafından incelenmediği ve yapılan kimlik kontrolü neticesinde T.B.C.’nin ikamet yerinin Sofya’ya olduğunun saptandığı yönünde iki ihmalin tespit edilmesine imkân vermiştir: (yukarıdaki 132 ve 133. paragraflar). Bu nedenle, bu ihmaller, Cumhuriyet savcısının 10 Ekim 2006 tarihli kararında vardığı sonuçlardan tamamen şikâyet edebilecek nitelikte değildir.

171. Bununla birlikte, meclis komisyonunun ulaştığı sonuçların akabinde, Demirköy Cumhuriyet savcısı, T.B.C.’nin kaybolmasıyla ilgili olarak 2011 yılının Şubat ayında, yani kovuşturmaya yer olmadığına dair kararın verilmesinden sonra, beş yıldan az bir süre önce yeni bir soruşturma

açmıştır. Demirköy Cumhuriyet savcısı, soruşturmalarını dört aşamada yürütmüştür.

Demirköy Cumhuriyet savcısı öncelikle, T.B.C.'nin İğneada'da kaybolduğu dönemde görevde olan jandarmaların ifadelerini almış; bazı jandarmaları ise bir kez daha dinlemiştir. Daha sonra, kaybolmasından kısa bir süre önce T.B.C.'yi gören ya da onunla konuşan İğneada bölge sakinlerinin ifadesini almıştır. Ardından, bilhassa T.B.C.'nin yurt dışına çıkmak istediğini belirten T.B.C.'nin aile fertlerinin ifadesini almıştır. Son olarak, T.B.C.'nin kaybolmasına ilişkin koşullarını aydınlatmak ve onu bulmak amacıyla ulusal ve uluslararası düzeyde çok geniş kapsamlı soruşturmalar yürütmüştür.

172. Demirköy Cumhuriyet savcısı bu bağlamda, T.B.C.'nin izinin bulunması amacıyla ulusal düzeyde soruşturmalar yürütmüştür.

Bununla birlikte, Türkiye'nin farklı şehirlerindeki Cumhuriyet savcılarından, T.B.C.'nin fotoğraflarının dağıtılmasını ve izine rastlayıp rastlamadıklarının tespit edilmesini talep etmiştir. Aynı zamanda, basında da arama kararı yayımlanmıştır. T.B.C.'nin kullandığı e-posta adresleri tespit edilmiştir. Savcı, Telekomünikasyon Başkanlığı'ndan, T.B.C.'nin cep telefonundan yapılan aramaların listesine ulaşmış; bunun yanı sıra T.B.C.'nin e-posta adreslerinin ve banka hesap hareketlerinin kontrol edilmesini talep etmiştir. T.B.C. ile irtibat kurmuş olan ya da olabilecek olan tüm şahısların ifadeleri alınmıştır. Türkiye'den çıkış yapıp yapmadığının ya da Bulgaristan'a yerleşip yerleşmediğinin tespit edilmesi için yapılan aramalardan herhangi bir sonuç alınamamıştır. T.B.C. tarafından sabit hatla ya da hücresel telefonuyla yapılan aramalar ve kendisine ya da ailesine ait banka hesaplarındaki hareketler incelenmiştir. T.B.C.'nin öğrenimiyle ilgili kayıtlar ve hakkında düzenlenen tıbbi raporlar da kontrol edilmiş; ancak herhangi bir netice alınamamıştır.

Bu farklı araştırmalar, T.B.C.'nin kaybolması konusunu aydınlatmaya imkân vermemiştir. Üstelik Demirköy Cumhuriyet savcısı tarafından, bir

televizyon programında görünen ve elinde “Anne, Seni Çok Seviyorum. Tolga” yazılı bir pankart taşıyan şahsın tespit edilmesi amacıyla tekrar yapılması talep edilen yeni incelemeler, bu şahsın başvuranın oğlu olduğunu tespit etmeye imkân vermemektedir.

173. Ayrıca, Demirköy Cumhuriyet savcısı, Bulgaristan-Türkiye sınırı ortak komitesinden T.B.C.’nin kaybolmasıyla ilgili olarak araştırmalar yapmasını talep etmiştir. Öte yandan, Interpol’e arama kararı çıkarılmıştır. T.B.C.’nin, pasaportunu kullanarak yurt dışına çıkmış olup olamayacağını tespit etmek için de araştırmalar yapılmıştır. Bu soruşturmalar, T.B.C.’nin kaybolmasıyla ilgili olarak iz ya da ipucu bulunmasına imkân vermemektedir. Dosya unsurlarından, T.B.C.’ye benzeyen “Birol” isimli bir şahsın İstanbul’da bulunduğu; ancak yapılan DNA testlerinden, bunun T.B.C. olmadığına tespit edildiği anlaşılmaktadır. T.B.C. ile yakınlık kurduğu görünen, İğneada sakinlerinden tanık M.Ş.’nin de ifadesi alınmıştır. Tanık ifadesinden, T.B.C.’nin fiziksel bütünlüğüne zarar verecek nitelikte bir eylemde bulunmadığı sonucuna varılmaktadır.

174. Mahkeme ayrıca, başvuranın, yetkili ulusal makamlar tarafından yürütülen farklı soruşturmaları yakından takip ettiğini kaydetmektedir. T.B.C.’nin kaybolduğu dönemde, bulunduğu bölgedeki hava koşullarının olumsuz olduğunu belirtmek de yararlı olacaktır. Öte yandan, başvuran tarafından verilen bilgilerin yanı sıra dosyaya konulan bilgilerden, T.B.C.’nin şeker hastası ve endişe verici bir ruh hali olduğu anlaşılmaktadır.

175. Demirköy Cumhuriyet savcısı tarafından yürütülen ikinci soruşturma kapsamında ve değerlendirmesine sunulan unsurlar ışığında, Mahkeme, T.B.C.’nin kaybolmasıyla ilgili yeni bilgilerin ortaya çıktığını tespit etmektedir. Bu muhtelif yeni unsurların, soruşturmayı yeniden başlatacak nitelikte olduğu ortaya çıkmaktadır.

Mahkeme bilhassa, şüpheli olarak ifadesi alınan A.R.Y.’nin beyanlarının, şüphesiz, T.B.C.’nin kaybolmasına ilişkin koşullarla ilgili olarak sonuçlar elde etmeye imkân verebilecek belirleyici bir unsur olduğunu tespit

etmektedir. A.R.Y.'nin beyanlarına göre, kendisi, öldürülen ve cesedi suç ortakları tarafından yakılan T.B.C.'nin ölümüne tanık olmuştur (95-97, 100 ve 103. paragraflar). A.R.Y.'nin ifadelerinin içeriği, ulusal makamlar tarafından incelenmektedir.

Her halükarda, davanın incelenmesinin bu aşamasında, Mahkeme, A.R.Y. hakkında bir ceza davası açıldığını kaydetmektedir. Bu dava, halen ulusal mahkemeler önünde derdesttir.

176. Dolayısıyla Mahkeme, ikincillik ilkesi uyarınca, yerel makamların iddia edilen Sözleşme ihlallerini telafi etmek amacıyla talep edilen tedbirleri almak için daha yetkili olmaları sebebiyle, davaya ilişkin olayların soruşturulmasının ve davalarda ortaya çıkan sorunların çözüme kavuşturulmasının, iç hukukta mümkün olduğunca sağlanmasının, Sözleşme mekanizmasının etkinliği gibi başvuranın menfaati için de tercih edilebilir olduğunu hatırlatmaktadır (bk. *mutatis mutandis*, *El-Masri/Makedonya Eski Yugoslav Cumhuriyeti* [BD], No. 39630/09, § 141, AİHM 2012). Bu nedenle, başvurunun bu kısmı iç hukuk yollarının tüketilmemesi nedeniyle reddedilmelidir. Bu nedenle Mahkeme, A.R.Y. hakkında açılan ceza davasının, başvuranın endişelerini giderecek ölçüde yeterli olmadığına, Mahkeme'ye başvuruda bulunabileceğini hatırlatmaktadır (*Karen Harrison ve diğerleri/Birleşik Krallık* (kabul edilebilirlik hakkında karar), No. 44301/13, § 59, 25 Mart 2010).3454535443

177. İşbu şikâyet, vaktinden önce sunulmuş olup, iç hukuk yollarının tüketilmemesi nedeniyle, Sözleşme'nin 35. maddesinin 1 ve 4. fıkraları uyarınca reddedilmelidir.

Bu gerekçelerle, Mahkeme, oybirliğiyle,

Başvurunun kabul edilemez olduğuna *karar vermiştir*.

Fransızca olarak yazılan işbu karar, 29 Ocak 2015 tarihinde yazılı olarak tebliğ edilmiştir.

Stanley Naismith
Yazı İşleri Müdürü

András Sajó
Başkan